

Arrest

nr. 267 247 van 26 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. DE BLOCK *loco* advocaat P. DE BLOCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2011

Op 18 mei 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 september 2021 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 18 oktober 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit San Salvador. U hebt uw land van herkomst verlaten in juni 2019 in het gezelschap van uw ouders, DEMR (OV. xxx) en MJGP (OV xxx).

Op 3 juli 2019 dienden uw ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 30 november 2020 een weigeringsbeslissing genomen. Op 23 december 2020 dienden uw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 29 april 2021 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 18 mei 2021 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermeldt u dat bendeleden uw vader benaderden en hem vroegen om hen te vervoeren. Hij weigerde dit en werd afgeperst. U werd zelf in het park benaderd en in het gezicht aangeraakt door een bendelid.

Bovendien dient u ter staving van uw verzoek de volgende documenten in: een neuropsychologisch attest, een kopie van uw paspoort, krantenartikelen over de situatie in El Salvador, het reisadvies van België voor El Salvador en een USB stick met audio en video opnames van uw familieleden in El Salvador. Ook maakte u enkele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast blijkt uit een neuropsychologisch attest dat u moeite heeft om u te concentreren. Uit dit attest blijkt echter niet dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of dat u niet zou kunnen gehoord worden in het kader van uw asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Zo verklaarde u dat uw vader werd lastig gevallen door bendeleden die eisten dat hij hen zou vervoeren met zijn auto. Hij weigerde dit en betaalde geld om van hen af te zijn. Hij werd ook afgeperst door bendeleden. U verklaarde nog dat u in het park werd aangeraakt aan uw gezicht voor een lid van de bende 18 en dat u daarna niet meer naar het park ging (CGVS, p. 6-7). Deze elementen werden echter al besproken in het verzoek van uw ouders. Er kon geen nood aan internationale bescherming uit worden afgeleid.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde uw paspoort neer. Hieruit kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst afgeleid worden, die hier

niet betwist worden. De krantenartikelen en het reisadvies die u meebracht, verwijzen naar de algemene situatie in El Salvador en tonen niet aan dat u persoonlijk gevisieerd werd. Er kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit deze artikelen of uit het reisadvies. Verder legde u een aantal audio en video fragmenten neer. Deze verwijzen naar de asielmotieven van uw ouders, waarvoor reeds een beslissing werd genomen. Ook uit deze fragmenten blijkt niet dat er voor u persoonlijk een nood aan internationale bescherming kan afgeleid worden, temeer gezien ze afkomstig zijn van uw familieleden, die bezwaarlijk als objectieve bron kunnen worden beschouwd in uw verzoek om internationale bescherming. Ten slotte maakte u enkele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. U gaf de correcte schrijfwijze van uw geboorteplaats en de volledige namen van uw ouders. Ook deze elementen veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 55/5 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het "verbod van willekeur".

2.2. De verzoekende partij citeert de bestreden beslissing en geeft dan een theoretische uiteenzetting over de door haar aangehaalde bepalingen. Vervolgens stelt de verzoekende partij dat: "Overwegende dat verzoekers in beginsel het nodige hebben gedaan om het CGVS in staat te stellen hun dossier op een adequate wijze te onderzoeken. Verzoekers zijn transparant geweest met alle informatie en documenten in hun bezit en hebben volkomen eerlijke verklaringen afgelegd. Dat verzoeker en zijn ouders ook formeel achter de gedane verklaringen blijven staan.

Overwegende dat het CGVS in haar motivering wijst op weinig "ernstige" verklaringen in hoofde van verzoeker en zijn ouders en hieruit een onontvankelijk verzoek tot internationale bescherming afleidt.

Dat de argumenten van het CGVS éézijdig subjectief van aard zijn.

Dat de mind-set van de ouders van verzoeker dan ook moet worden beoordeeld vanuit het juiste referentiekader.

Hoe iemand reageert op trauma is sterk verschillend naar gelang de intrinsieke kenmerken van de persoon in kwestie.

Dat er door het verzoek tot internationale bescherming van verzoeker immers een hangende procedure was bij het CGVS. Dat dit het hele gezin derhalve een gevoel van veiligheid gaf, vooral dan in hoofde van de ouders van verzoeker aangezien er immers een gehoor zou worden gefixeerd door het CGVS waarbij de nieuwe gebeurtenissen konden worden uiteengezet.

Dat bovendien langs de kant van de bendes geen vast gedragspatroon kan worden vastgesteld. Dat deze bendes, vaak onder invloed van drugs, zeer willekeurig gedrag vertonen.

Dat bij momenten onlogische gedragingen van de bendes niet te laste van verzoekers kan worden gelegd, laat staan hen derhalve van ongeloofwaardigheid te verdenken.

Dat al hetgeen verzoeker en diens ouders hebben verklaard perfect mogelijk is. Dat het CGVS bovendien ook nergens notie maakt van enige inconsistenties of tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekers.

Dat bovendien alle verklaringen van verzoeker strookt met de modus operandi van de bendes die actief zijn in El Salvador

[...]

Dat dit evenmin wordt tegengesproken door het CGVS.

Dat verzoeker dan ook bij niemand verhaal kon halen, laat staan bij de overheid.

Overwegende dat het CGVS in de bestreden beslissing zelf aangeeft dat er een meer dan precare veiligheidssituatie plaatsvindt in El Salvador.

[...]

Dat verzoekers behoren tot een specifieke sociale groep, gelet op hun profiel van jong gezin met een zekere financiële slagkracht met stip worden geïdendeerd door de bendes dewelke actief zijn in hun land van herkomst.

Dat zij immers door hun waarde op de arbeidsmarkt steeds bepaalde inkomsten kunnen genereren en dit ook steeds trachten te doen voor het welzijn van hun kinderen.

Dat verder dient te worden aangenomen dat zij gelet op hun jonge kinderen meer vatbaar zijn voor bedreigingen.

Dat het bendegeweld waarvan sprake is hun land van herkomst - ofschoon het doelgericht is naar specifieke sociale groepen - willekeurig van aard is. Immers bestaat er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekers indien zij zouden terugkeren naar hun land of regio, louter door hun aanwezigheid daar een reëel risico op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon lopen.

Dat het slachtoffer worden van het bendegeweld in hoofde van verzoekers immers niet voorspelbaar is maar wel zeker. Dat er met andere woorden sprake is van willekeurig, onvoorspelbaar geweld dat niettemin vaststaand van aard is.

Dat het CGVS verder verzaakt aan het formuleren van een intern vluchtalternatief.

Overwegende dat verzoeker en zijn ouders een meer dan goeie levenskwaliteit genoten in het land van herkomst. Zij hadden de middelen om een goed leven te leiden.

Dat derhalve niet kan miskend worden dat er een gegronde reden aan de basis van hun vertrek heeft-gelegen.

Dat er voor verzoeker dan ook op zijn minst een intern vlucht alternatief had moeten worden onderzocht.

Overwegende dat Artikel 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen inhoudt dat het CGVS verplicht is om te onderzoeken of verzoeker zich redelijkerwijze in een ander deel van het land van herkomst kan vestigen en daar op een veilige en wettige manier naartoe kan reizen. Dit ander deel van het land van herkomst moet veilig zijn, wat wil zeggen dat hij aldaar niet langer voor zijn leven, fysieke integriteit of vrijheid moet vrezen en dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade of bij gebreke hij toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade.

Die bescherming moet doeltreffend zijn en mag niet tijdelijk van aard zijn. Indien het CGVS oordeelt dat er elders in El Salvador een geldig intern vestigingsalternatief bestaat voor verzoeker, dan moet zij daarvan het bewijs leveren. Dit bewijs wordt in de motivering van de bestreden beslissing niet gegeven.

Dat de bestreden beslissing de volatiele situatie in El Salvador onderstreept, doch een volkomen tegenovergestelde gevolgtrekking maakt.

Dat dergelijke stelling echter onder geen enkel beding zekerheid biedt voor de specifieke situatie van verzoeker.

Bovendien onderzocht het CGVS geenszins in welke omstandigheden verzoeker concreet zou kunnen terecht komen bij een eventuele herlocatie in El Salvador.

Over de situatie in El Salvador moet het volgende worden opgemerkt:

[...]

Dat ook verzoeker hier naar alle waarschijnlijkheid mee te maken krijgt in de hypothese van een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Dat zij met haar ouders in een ernstige precare financiële situatie zal terecht komen en dat hen opnieuw afpersing zal te beurt vallen, zeker zij nu de vlucht naar Europa hebben genomen.

Dat verzoekster een volledig geïntegreerde jongedame betreft die hier schoolgaat, vloeiend een van de Belgische landstalen spreekt, een resem aan vriendinnen heeft en volledig verknocht is met de Belgische manier van leven.

Dat logischerwijs kan worden aangekomen dat verzoeker hiervoor zou worden geïdendeerd.

Uit het bovenstaande volgt dat de situatie in El Salvador van dergelijke aard is dat verzoeker er een ernstig risico loopt voor zijn leven of om er mishandeld te worden en dient derhalve als vluchteling te worden erkend, op zijn minst moet hem de subsidiaire bescherming worden toegekend. Verzoeker met zijn gezin terugsturen naar El Salvador zou hun rechten onder artikel 3 van het EVRM schenden.

8. De bestreden beslissing is bijgevolg niet van die aard dat de beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus op motieven steunt waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet deugdzzaam.”

3. Beoordeling

3.1. Op 18 mei 2021 dient de verzoekende partij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3. Op 30 september 2021 wordt de verzoekende partij door gespecialiseerde protection officer op het CGVS gehoord. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw dossier toegewezen aan een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.” Deze motieven worden op geen enkele wijze betwist door de verzoekende partij. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte stukken dat aan verzoekende partij nog andere procedurele waarborgen diende te worden toegekend. Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekende partij haar rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat verzoekende partij kan voldoen aan haar verplichtingen.

3.4. Tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaart de verzoekende partij dat haar vader nog door benedeleden lastig gevallen werd. Ze eisten dat hij hen met zijn wagen zou vervoeren. Haar vader zou dit geweigerd hebben en zou dan een som geld hebben betaald om hier van af te zijn. Verzoekende partij haalt ook aan dat haar vader afgeperst werd door benedeleden. Voorts verklaart verzoekende partij dat in een park een bendelid haar gezicht aangeraakt heeft, waardoor ze niet meer naar het park gegaan is. Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming brengt de verzoekende partij de volgende documenten bij: een neuropsychologisch attest, een kopie van haar paspoort, krantenartikelen over de situatie in El Salvador, het reisadvies van de FOD Buitenlandse zaken met betrekking tot El Salvador en een USB stick met video- en audio opnames van haar familieleden in El Salvador.

3.5. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoekende partij berust op de feiten die haar ouders bij hun verzoek om internationale bescherming van 3 juli 2019 aangehaald hebben. Op 26 november 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen waarbij aan haar ouders zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. In zijn arrest met nummer 253 715 van 29 april 2021 weigert de Raad eveneens de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de ouders van verzoekende partij. Bijgevolg maakt de minderjarige verzoekende partij, op basis van dezelfde vluchtmotieven als haar ouders, evenmin aannemelijk dat zij om deze redenen nood heeft aan bescherming. Voorts wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat: *“De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde uw paspoort neer. Hieruit kunnen hoogstens uw identiteit, nationaliteit en herkomst afgeleid worden, die hier niet betwist worden. De krantenartikelen en het*

reisadvies die u meebracht, verwijzen naar de algemene situatie in El Salvador en tonen niet aan dat u persoonlijk gevisieerd werd. Er kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden uit deze artikelen of uit het reisadvies. Verder legde u een aantal audio en video fragmenten neer. Deze verwijzen naar de asielmotieven van uw ouders, waarvoor reeds een beslissing werd genomen. Ook uit deze fragmenten blijkt niet dat er voor u persoonlijk een nood aan internationale bescherming kan afgeleid worden, temeer gezien ze afkomstig zijn van uw familieleden, die bezwaarlijk als objectieve bron kunnen worden beschouwd in uw verzoek om internationale bescherming. Ten slotte maakte u enkele opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud. U gaf de correcte schrijfwijze van uw geboorteplaats en de volledige namen van uw ouders. Ook deze elementen veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen.”

3.6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijft. Zij gaat immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in de bestreden beslissing, doch beperkt zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en hoofdzakelijk het verwijzen naar algemene landeninformatie, waarmee zij echter geen afbreuk doet aan of een ander licht werpt op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

Uit de beschikbare landeninformatie bijgebracht door de verzoekende partij blijkt dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Het risico op vervolging dan wel ernstige schade is afhankelijk van de individuele omstandigheden van het betrokken meisje of de betrokken vrouw. Het is aan de verzoekende partij om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij, mag van de verzoekende partij worden verwacht dat zij concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van haar profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. *In casu* brengt de verzoekende partij dergelijke elementen niet bij. Daarenboven werd in het arrest van 29 april 2021 met nummer 253 715 reeds gemotiveerd dat: *“Waar verzoekende partijen nog aanvoeren dat zij tevens behoren tot een specifieke sociale groep, gelet op hun profiel van jong gezin met een zekere financiële slagkracht dat volgens hen met stip wordt gevisieerd door de bendes die actief zijn in hun land van herkomst, en dat zij gelet op hun jonge kinderen meer vatbaar zijn voor bedreigingen, benadrukt de Raad dat de loutere verwijzing naar een profiel of vermeende verhoogde vatbaarheid voor bedreigingen niet volstaat om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekende partijen blijven daartoe in gebreke.”* In huidige procedure wordt naar de algemene situatie in El Salvador verwezen en verschillende krantenartikelen bijgebracht om aan te tonen dat kinderen er daadwerkelijk ontvoerd worden. Alles in acht genomen, brengt de verzoekende partij geen individuele omstandigheden bij waaruit blijkt dat bij een terugkeer naar El Salvador er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat ze zal bedreigd en vervolgd worden of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat omwille van het gegeven dat ze een vrouw is en/of haar sociale afkomst.

De loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier in gebreke (*cf.* RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Het louter verwijzen naar algemene informatie is daarenboven geenszins van aard afbreuk te doen aan de pertinente conclusie in de bestreden beslissing dat verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover

een definitieve beslissing werd genomen. In dit verband stelt de Raad nog vast en benadrukt hij dat in het verzoekschrift geenszins de vaststelling wordt betwist dat het verzoek van verzoekende partij hoofdzakelijk berust op de gronden die reeds werden aangehaald door haar ouders, in het kader van hun eerder verzoek om internationale bescherming waarvoor die beslissingen definitief zijn.

Het gegeven dat de verzoekende partij ingeburgerd is, vriendinnen heeft en reeds vlot Frans spreekt, zijn lovenswaardige elementen, doch is het geen feit die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt, daar het geen relevant element is bij het beoordelen van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat de verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op het CGVS uitvoerig door een gespecialiseerde protection officer werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtredenen uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partij en op alle dienstige stukken, evenals op de bemerkingen die de verzoekende partij bij de notities van het persoonlijk onderhoud geformuleerd heeft. Na lezing van het gehoorverslag oordeelt de Raad dat ook tijdens het gehoor het CGVS voldoende oog had voor de leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoekende partij. De weinige argumenten die verzoekende partij uiteenzet in haar verzoekschrift tonen niet anders aan. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.8. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, stelt de Raad het volgende. Zoals reeds vermeld is de bevoegdheid van de commissaris-generaal hier beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, en eventueel de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet indien het beschermingsverzoek ontvankelijk is. Dit artikel is dan ook niet geschonden.

3.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad er op dat dit artikel werd opgeheven bij Koninklijk Besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.10. De overige vaststellingen zijn hier voldoende om te besluiten dat het beschermingsverzoek van verzoekende partij niet-ontvankelijk is op grond van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet. Aangezien artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.11. De Raad heeft het beroep van de verzoekende partij in haar geheel en ten gronde kunnen onderzoeken. Er is geen reden om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De argumenten in het verzoekschrift kunnen hier, gelet op het voorgaande, kunnen niet leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

de voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS